

af den Plan, man lægger for Forsvaret; den afhænger af, om man vil søge at inddrage større eller mindre Landomraader indenfor Forsvaret. Og Bestaffenheden af Befæstningen afhænger af det Spørgsmaal, om man sætter Pris paa, at det Forsvar, der kan ydes, kan blive saa langvarigt, saa udholdende og saa fylbdigt som muligt. Af det Svar, man giver paa disse Spørgsmaal om Flaadens og Hærens Opgave, følger med Nødvendighed det Svar, man maa give paa disse enkelte Spørgsmaal, om Veligheden af Befæstningerne og om deres Bestaffenhed. Dette er de egentlig principielle Spørgsmaal. Ved Siden deraf følger naturligvis Spørgsmaalene om, hvad det vil koste at gennemføre saadanne Planer, og Afveiningen af de to Spørgsmaal, om vi have Raad til at udgive de Penge, der udfordres dertil, eller om vi ikke have Raad til at lade være med at udføre de paagjældende Foranstaltninger, og i bekræftende Fald, naar vi beslutte os til Udførelsen, Spørgsmaalet om, hvorledes Pengemidlerne skulle tilveiebringes. Dette, mine Herrer, er den lange Række af Spørgsmaal, som der af den høitærede Krigs- og Marineminister er forelagt Thinget til Behandling og Afgjørelse i det Lovforslag, som nu er paa Dagsordenen. Henvendelsen desangaaende til det høie Thing har netop den Hensigt, som saa tydelig blev præciseret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), som nu talte. Hensigten med at afætte Rigsdagen dens Mening og Afgjørelse af disse Spørgsmaal er, at vi ikke, som det ærede Medlem sagde, skulde komme i den allerynkeligste af alle Stillinger, nemlig den ikke selv at vide, hvad vi ville. Jeg tror derfor, at Enhver vil indrømme, at disse Spørgsmaal, som her ere forelagte, trænge til Bevarelse.

Hvad jeg personlig anser for den rette Bevarelse af disse Spørgsmaal, derom vil jo en stor Del af dette Things Medlemmer forud vide. Tilstrækkeligt igjennem de Udtalelser, som jeg til forskjellige Tider og ved mange Leiligheder har havt den Ære at fremsætte. De ville vide, at jeg er fuldstændig enig i Hovedtanken, der ligger til Grund for det Lovforslag, som vi nu have til Forhandling, og De ville vide, at selv om der er Enkeltheder, hvortil jeg maaste kunde have Bemærkninger at fremsætte, vil jeg isølge min hele Stilling gjøre, hvad jeg kan, for at støtte det. De ville vide, at jeg mener, at de fremsatte Spørgsmaal skulde bevares paa den Maade, at Flaaden saa hurtig som muligt udvikles i Overensstemmelse med, hvad Lovgivningsmagten har fastsat i Søværnsloven. Min Opfattelse er dernæst, at Kjø-

benhavn bør bibeholdes som Hovedoplagsstedet for Hærens og Flaadens Depoter og som Følge deraf beskyttes tilstrækkelig baade imod Søfiden og imod Landfiden og beskyttes paa en saadan Maade, at denne Befæstning ogsaa kan yde et fuldt og langvarigt Forsvar. De ville dernæst vide, at jeg anser det for rimeligt, at Flaaden, naar den er bleven udviklet til den Størrelse, som den skal have, ogsaa faar et befæstet Støttepunkt ved Storebelt, og at der gjøres det Nødvendige i Retning af Kystbeskyttelse. Efter min Opfattelse af den Opgave, som Hæren og Flaaden bør have for Landets Forsvar, anser jeg alle de her omtalte Foranstaltninger for nødvendige — alle! Jeg kan ikke imellem dem sondre imellem Noget, som jeg anser for nødvendigt, og Noget, som jeg blot anser for ønskeligt. Idet jeg gaar ud fra, at Hæren og Flaaden fornuftigvis bør have den Opgave at kunne forsvare saa meget Land som muligt og at gjøre Forsvaret saa seigt og udholdende som muligt, saa siger jeg, at de alle ere nødvendige, men jeg kan erkende, at de paagjældende Foranstaltninger kunne opstilles i en naturlig Rækkefølge som nogle, det vil være nødvendigt at udføre strax, og enkelte, som kunne udsættes noget, naar man blot overhovedet fra første Færd handler efter en saadan Plan, at, hvad man begynder, og hvad man senere beslutter sig til at udføre, kan sammenfattes til en Helhed. For mig er det saaledes klart, at Søstationen ved Storebelt ikke vil faae sin Betydning, førend Flaaden er udviklet til den Størrelse, der forlanges, Noget, som ogsaa har faaet sit Udtryk i det Bilag, som er fremsat af den høitærede Marineminister, hvori han jo netop henregner Udgifterne til dette Anlæg til de sidste Aar. Med Hensyn til det sekundære Spørgsmaal om Pengenes Tilveiebringelse vide vi jo Allesammen, at der ikke er Noget her i denne Sal, uden at de — ja det gjælder endog den høitærede Krigs- og Marineminister og den høitærede Kultusminister tiligemed alle Medlemmer af Høire — tidligere have været med til at sige her i Folkethinget: Ja, naar man blot kunde blive enig om en forstaaelig Anvendelse af Pengene til Forsvarsvæsenet, skulde der fra deres Side ikke, selv om man i og for sig ikke ansaa det for det Ønskeligste og Bedste, være Noget som helst til Hinder for, at man kunde høre sig saa langt som muligt i Retning af Folkethingsflertallets Ønsker med Hensyn til Maaden, hvorpaa Pengene skulde tilveiebringes. Nu veed jeg meget godt, at naar jeg har udtalt min Opfattelse af, hvorledes disse Spørgsmaal bør bevares, fremsætte mange ærede Medlemmer den Indvending,